

➤ شیوه خراسانی:

این شیوه پس از اسلام از سده یکم تا چهارم هجری ادامه داشت.
خصوصیات معماری این سبک:

- ۱- معماری مردم وار.
- ۲- نیارش این سبک.
- ۳- مصالح بوم آورد.
- ۴- دیوار چینه ای، خشت و آجر.
- ۵- دارای قوس های بیضی یا تخم مرغی.

مساجد این دوران:

مسجد مدینه- مسجد فهرج (قرن اول)- تاریخانه دامغان (قرن دوم)- مسجد جامع اصفهان-
 مسجد جامع اردستان- مسجد جامع نایین- مسجد جامع نیریز- مسجد جامع میبد- مسجد جامع
 شوشتر.

معماری مسجدهای نخستین برگرفته از ته رنگ مسجد مدینه بود.

□ عناصر مشترک مساجد:

صحن	(حیاط- میان سرا- پیشگاه) حوض هایی با اشکال متعدد.
رواق	فضای سرپوشیده ستون دار اطراف صحن و حیاط مساجد.
مहतابی	سکویی در صحن مسجد.
ایوان	طاق نمایی بصورت مربع و یا مربع مستطیل. (ارتباط بین صحن و فضای درونی مساجد)
مناره	بناهایی در قالب برج بلند و باریک.
گنبد	یکی از علائم معماری اسلامی (خود و آهیانه)
شبستان	فضایی پوشیده دارای ستون های یک شکل و موازی اند.
محراب	نشان دهنده قبله مسلمانان.